

La setmana

DEL 18 AL 24 D'ABRIL

LA GARRIGA
Dimarts 19. 20 h. Sala Joan Garriga. Lliuraments dels Premis Pere Ramon i Roca i Josep Maurf i Serra. Organitza: Contrapunt.

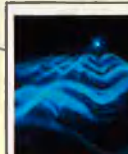
PERPINYÀ
Des de dissabte 23 d'abril fins diumenge 1 de maig. Al Palau d'Exposicions. XI Fira Expositiva de Perpinyà.

GIRONA
Dissabte 23. 12 mitja, Regates de l'Onyar. Inscripcions: c/Ciutadans 16.

CERVERA
Dissabte i diumenge. Cervera, Ciutat Pubilla de la Sardana. Actes tot el cap de setmana. Audició, diumenge a les 18 h.

BARCELONA
18 al 20 d'abril. Aula Magna Biologia. Universitat de Barcelona. Debat sobre els reptes de la ciència al segle XXI.

SABADELL
22 al 30 d'abril. Al local d'Adenc. Curs d'Artròpodes Terrestres.

Iniciació a la seua ecologia i diversitat.

CASTELLÓ
Fins el 22 d'abril. De 19 a 21 h. Aula 101 del Campus Carrer Herrero. Curs de geobiologia bioconstrucció i disseny d'habitat.

VALÈNCIA
Dijous 21 d'abril. 12 del migdia. Convent de predicadors. Conferència sobre les Esglésies Cristianes d'Ucraïna.

ALCOI
De dijous a la nit fins a diumenge. Festes de moros i cristians. L'acte central és l'entrada de les filades moros i cristians, que es fa divendres.

PALMA
Dies 22 i 23 d'abril. A l'Hotel Son Vida. Jornades sobre les "Perspectives de futur del sector hidroenergètic".

TORREVELLA
Tota la setmana. Hotel Mesa. Setmana Gastronòmica "Menjars de la Terra". Reserves al telèfon 6921539.

BENIDORM
Dijous 21. 20 h. Aula Cultura CAM. Conferència sobre els aspectes generals del dret ambiental.

Podeu enviar les vostres convocatòries al fax 93-323 35 41

SANT PETESBURG

18 i 19 d'abril. Reunió anual del Banc Europeu per a la Reconstrucció.

ALEMANYA

20 d'abril. Aniversari del naixement d'Adolf Hitler. S'esperen enfrontaments protagonitzats pels grups nazis.

LONDRES

21 d'abril. Montserrat Caballé. Katia Ricciarelli i Julia Migenes cantaran en la inauguració de l'edifici de l'estació de Waterloo.

VALENCIENNES

20 d'abril. Data final per al judici contra l'ex-president del Marsella Bernard Tapie.

BERLÍN

Fins el 25 de maig. Spandauer Zitadelle. Exposició. Dalí gravador. Informació al 49 30 3391212.

VERONA

Fins el 27 de maig. Festival de Música de Cambra. Informació al telèfon 45 8035791.

Ieltsin, la 'matrioxka' i el tros de 'kalbassà'

A Borís Ieltsin li serà molt difícil d'aturar la seva davallada, i més perquè el president rus -creu Llibert Ferri- ha exhaurit la seva capacitat engrescadora.

Quan el 27 de març de 1989 Borís Nikolàievitx Ieltsin guanyava amb percentages de plebiscit l'escó de Moscou al primer Parlament quasi-democràtic soviètic, a Polònia la taula rodona era a punt de convocar les eleccions que guanyà Solidaritat, i a Hongria els reformistes del Partit havien pres el poder i es disposaven a obrir la frontera amb Àustria, fet que convertí els "estiuajants" i turistes de la RDA en fugitius desencadenants de la crisi que féu caure el mur.

Fa cinc anys d'aquell vertigen, i si Ieltsin fou per a Rússia el que Solidaritat i Walesa foren per a Polònia, el president rus hauria de tenir en compte, i molt en compte, el sondatge que acaba de publicar-se a Varsòvia i que diu que el general Jaruzelski té la simpatia i l'admiració de la majoria dels polonesos; dels mateixos ciutadans que comencen a estar tips de Walesa i que l'any passat van donar la majoria parlamentària als ex-comunistes reconvertis a la socialdemocràcia.

A Ieltsin, li ha arribat l'hora d'adonar-se que, si no hi ha girades imprevistes i imprevisibles, li serà difícil d'aturar el seu procés de davallada en picat, que va començar el 13 de desembre de 1993, quan els resultats electorals anunciaven una Duma de majoria nacional-comunista i un estrepitos fracàs dels partits hereus de la Rússia democràtica, la Solidarnosc russa que havia enlairat Ieltsin al poder.

Què se n'ha fet, d'aquell Ieltsin diputat-radical-opositor que va arribar fa quatre anys a l'aeroport de Barcelona, després d'un accidentat viatge des de

Borís Ieltsin. El president rus no ha estat el que se n'esperava.

Còrdova, arreplegant caixes d'ensaimades dels *quintos* de Mallorca que ell va confondre amb admiradors? Aquell era el Ieltsin més primitiu, sí, però també el més trencador, provocador, esperançat i seguidor dels periodistes que li feien preguntes que no sabia contestar perquè, simplement, no entenia els conceptes sofisticats de les democràcies occidentals.

Aquell Ieltsin que fou menyspreat per Felipe González i atès hospitalàriament per Jordi Pujol acabà convertint-se en l'home que es va enfilat al tanc contra els sediciosos; que posà el PCUS fora de la llei, dissolgué la Unió Soviètica i en sotmeté les ruïnes a la teràpia de xoc del Fons Monetari Internacional. I va ser aquest Ieltsin ja enfilat a les runes més llefiscoses del poder qui va començar a lliscar i a jugar a la ruleta russa, posant el país, i posant-s'hi ell mateix, al caire de l'abisme cada cop que els adversaris-enemics li esgarrapaven el poder. I així va dictar decrets dels quals es desdeia l'endemà fins que un

bon dia va decidir de dissoldre a canonades el Parlament que li era hostil. No va mesurar bé la jugada, perquè, al nou hemicicle, els enemics tornen a ser-hi: ressuscitats i afermats com mai, ara el persegueixen per anihilar-lo. Montesquieu quedaria al·lucinat de veure com s'aplica a la Rússia ieltsinista el principi de separació de poders: un cop separats, els poders, es busquen per destruir-se l'un a l'altre.

Al Ieltsin del 1994 que ha tornat a Catalunya, li queda ben poc d'aquella radicalitat barroera, però engrescadora, d'aquell 1990 d'hospitals i quirò-

fans a la Diagonal de Barcelona, avantsala d'un imparable assalt al poder. Aquesta última visita als metges es potser premonitòria d'un últim episodi de la davallada irrefrenable.

Pilar Bonet ha sabut copsar-ho en el seu últim llibre *La Rússia impossible*, Ieltsin és l'*aparàtxik* provincià per al qual és impossible de ser demòcrata; que substitueix les camarilles de *nomenklaturistes* moscovistes per la "màfia de Svèrdlovsk". Tot plegat barrejat amb excessos etfics que no es poden ni se saben amagar ni dissimular. Primitivisme que ara ja sols aspirarà a mantenir el poder i a defensar-se com un gat panxa enlaire i a guanyar una penúltima batalla a la vora del precipici.

Els qui vam voler arribar fins al final de l'enigma de l'autoritarisme rus-comunista-soviètic no hem paït encara el desengany. Té raó Pilar Bonet: l'última *matrioxka* no ocultava indesxifrables i secretes fórmules sobre el poder, sinó un tros de *kalbassà*, d'allò que aquí en diríem llangonissa. **Llibert Ferri**